

Ineke Holzhaus

Gedicht

Francisco José de Goya y Lucientes

*

Het schilderatelier ingaan naar het tafelblad op schragen,
ruw hout aanraken waar hij zat, verf mengde
tot het vals licht verdwenen was, met wijsvingers
mijn oren dichtstoppen, zijn doofheid horen, vermiljoen
trekt in smeuiïge olie, stinkt, kraplak rood legt donkere
lijnen in zijn hand, binnenkant van de geschiedenis.

*

Kleurige materie smeren op geprepareerd doek, nieuw
beeld moeten vrij maken dat is, nog niet is, bedacht,
gewild, verworpen, tweeslachtig spel van wegkrabben,
afdekken, visioenen van verbruikte werkelijkheid
die hij zag, zwarte kat met negen levens, verslaggever
van gewond oker, ijl geëtste lijnen, fusillades, rode
sjerpen, rood de konen van het koninklijk kind.

*

We doen een oefening in troost; mijn arm ligt om
zijn oude spieren gehecht aan geslonken botten,
hij eet soep tussen zwarte muren, linzen. Menselijke
wezens vliegen af en aan, geruisloos heksengekrijs,
een stad wordt onder vuur genomen, geiten gaan
in monnikskleren, de mens zichzelf een verschrikking,
hij heeft oorlog de toekomst ingeschilderd, als eerste,
kijkt me aan dat het zo moest, dat het niet anders kon.

Ineke Holzhaus (1951) is theatermaakster en schrijfster. Zij presenteert literaire programma's zoals tijdens het poëziefestival *The Maastricht International Poetry Nights*. Zij maakte radioprogramma's over kunst en literatuur en schreef toneelteksten en hoorspelen als *Margherita Sarfatti* en *Huis met de poppen*. Sinds 2002 publiceert zij poëzie in tijdschriften als *Tirade*, *Roodkoper* en *Raster*. Holzhaus' eerste dichtbundel *Hond in Pompeï* verscheen begin 2008 bij uitgeverij Wagner & Van Santen en kreeg lovende kritieken.